

paa Nørrebro et. Huis, til hvis Dyfse-
relse, der er sin Tid, er givet Tilladelse;
til dette Huis er der opsat dets Gaard
en Retirade, men da den ikke er særlig Til-
ladelse til Retiradens Dyfrelse, forlanger man
denne taget bort, medens Husets heldigvis ikke
kan røres. Den almindelige Regel, at „hvor
Ufselet faaar, bekemmer ogsaa Grimen“, gjælder
der saaledes ikke i dette Forhold; Bygningen
selv kan man ikke røre, men dens nødvendige
Appendix har ikke en særlig Tilladelse, og saa
forlanges det nedrevet. Den Slaags Tilstande
kan imidlertid ikke bevares, naar Landets
Saglange de gamle Forhold staae nogenlunde
klart i Benidstheden, kan det gaae, men naar
en Tid, maaskee en Snees Aars, er gaaet,
da kan det ikke holdes staa. Det ligger i
Statens største Interesse at bringe det dertil,
at ligesom den paa een Gang er bleven sær-
dig med Kjøbenhavns Commune, skulde den
paa een Gang blive særdis med de private
Grundetere. Det vil være i Statens Fordeel
at sige: Kom paa een Gang og køb Bygge-
friheden, og lad det saa være afgjort med det
Samme. Dette er nu umuligt paa Grund
af Taxationen.

Jeg er hermed særdis med min Udvikling
og beder det ærede Thing udfylde, at den
har taget saa lang Tid. Det ligger da deri,
at jeg har søgt at samle Alt, hvad der be-
rører Forholdet under Cet. Jeg har ikke tid-
ligere villet benytte andre Midler, som stode
til min Raadighed, for at bringe den her
udvikle. Anskuelse frem. Jeg har ønsket, at
det skulde være Folkethinget, som har vedtaget
Loven, der ogsaa kom til at afgjøre, hvorvidt
de Klager, der nu ere fremførte, gjennem min
Mund, ere berettigede. Det er en Selvfølge,
at jeg ikke forlanger, at Nogen uden videre
skal tage min Fremstilling af Sagen for at
være den rette og sande. Jeg har kun villet
benytte den første Leilighed til at modsigge og
belyse den høitærede Ministers Fremstilling af
Sudberetningen. Jeg har ønsket, at der kunde
foreligge det eventuelle Udvvalg ved Siden af
og i Modsetning til den høitærede Rigsmini-
sters Sudberetning, et saa fuldstændigt Ma-
teriale, som jeg har været istand til at samle
til den Undersøgelse, det vil have at anstille

for at træffe det Rette. Jeg maa overfor
den høitærede Rigsminister gjøre opmærksom
paa, at Spørgsmaalet virkelig endnu har
praktisk Betydning. Den høitærede Rigs-
minister meente forleden, at Sagen ikke
harde nogen praktisk Betydning for Nags-
dagen; men den har en saadan Betydning
Selv om det maatte vise sig, at intet Ansvar
er at gjøre gjældende imod Regjeringen for
den Maade, hvorpaa den ifølge Lovens Be-
myndigelse har disponeret over de store Gien-
domme, som have tilhørt Staten, kan der meget
vel endnu blive Tale om praktiske Foranstalt-
ninger, baade for at hæve de af Ministeren
tilfidesatte Forudsætninger som Behandlingen af
Bygnings-Reverserne og for at aabne Udveje
til en Forandring af den stedfundne Taxation
til Værdiforøgelse, som Loven af 1867 ikke
giver Udgang til, at fader forandret Udvæl-
gets Mæltal, udtalte i forrige Samling, at
den ansaae det for bedst at give Taxations-
commissionen aldeles frie Hænder til at an-
sætte Værdiforøgelsen, efter alle de forelig-
gende Omstændigheder. Thi, sagde den, Com-
missionens Sammensætning borger for, at
Statens Interesse ikke herved vil blive tilfide-
sat, og paa den anden Side har man i Udslet
om at naae Overenskomst med alle Grund-
eierne, eller ialfald med saamange Grundetere,
som mulig en Garanti mod overdrøvelige
Buvderinger. Denne Forudsætning er
imidlertid staaet fuldstændig fælt, idet man har
forlangt af de Private for en Byggefrihed alene
fve Gange saameget, som man har forlangt af
Communen for Grund og Byggefriheds til-
sammen. Paa denne Basis kan ingen Over-
enskomst ventes sluttet. Det er derfor min
Tro, at hvis der skal komme Noget for Stats-
kassen Fordeelsagtigt til af den Side af Sagen,
hvorved jeg har dvælet ubeførligst, saa maa det
Udvvalg, hvis Nedsættelse jeg har tilladt mig
at anbefale Thinget, gaae ind paa en Under-
søgelse af denne Sag, en Undersøgelse af, hvad
der kan gjøres for at bringes Spørgsmaalene
om Expropriation, Reverser og Værdiforøgelse
i en saadan Form, at Forudsætningerne for
Loven af 1867 virkelig udførligst gjøres, medens
de nu ere tilfidesatte, og for at Staten kan
oppebære en Indtægt af de private Grundes